

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obdo/7/2018
Identifikačné číslo spisu: 1210221118
Dátum vydania rozhodnutia: 21.02.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1210221118.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: INGSTEEL, spol. s r.o., so sídlom Tomášiková 17, 820 09 Bratislava, IČO: 17 320 429, zastúpeného advokátskou kanceláriou RASLEGAL, s. r. o., so sídlom Mostová 2, 811 02 Bratislava, IČO: 36 855 561, v mene ktorej koná JUDr. Slavomír Rabatin, konateľ a advokát, proti žalovanému: KOSI, s.r.o., so sídlom Bajkalská 30, 821 09 Bratislava, IČO: 35 903 856, zastúpenému Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Michalská 14, 811 03 Bratislava, IČO: 47 255 706, v mene ktorej koná Mgr. Branislav Jakubčák, konateľ a advokát, o zaplatenie 59.672,22 Eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bratislava II, pod sp. zn. 24Cb/307/2010, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu Bratislave zo dňa 31. mája 2017, č. k. 3Cob/365/2016-465, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie žalovaného o d m i e t a .
- II. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava II rozsudkom zo dňa 18. mája 2016, č. k. 24Cb/307/2010-358, rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 59.258,88 Eur istiny so 14,25%-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 59.258,88 Eur od 25.12.2008 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V časti o zaplatenie sumy 413,34 Eur s príslušenstvom súd žalobu zamietol a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 12.235,92 Eur titulom náhrady trov konania pozostávajúcich zo súdneho poplatku v sume 3.508,40 Eur, zo zloženého preddavku na trovy znaleckého dokazovania v sume 394,86 Eur a z trov právneho zastúpenia v sume 8.332,66 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu žalobcu.

2. Žalobca sa žalobou podanou na súd domáhal, aby súd určil povinnosť žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 59.672,22 Eur s príslušenstvom, t. j. s úrokom z omeškania v sadzbe 14,25% ročne zo sumy 59.672,22 Eur od 25.12.2008 do zaplatenia z titulu zmluvy o dielo, predmetom ktorej bolo

vyhotovenie projektovej dokumentácie. Projektová dokumentácia pozostávala zo 4 častí, a to časť A - "zakladanie" alebo aj "GEO", ktorá bola vypracovaná dodávateľom žalobcu obchodnou spoločnosťou SPAI spoločnosť pre projektovanie a inžiniering, s.r.o., časť B - "statika ŽBK" alebo aj "Statika - Horná stavba", ktorá bola vypracovaná dodávateľom žalobcu obchodnou spoločnosťou STADING, spol. s r.o., časť C - "+ zmeny v krčku" alebo aj "Revízne práce na Časti B", ktorá bola vypracovaná dodávateľom žalobcu obchodnou spoločnosťou STADING, spol. s r.o. a časť D - "fasáda", ktorá bola vypracovaná žalobcom. Žalovaný v konaní argumentoval tým, že si nikdy u žalobcu neobjednal vypracovanie akejkoľvek projektovej dokumentácie v súvislosti s výstavbou administratívnej budovy "BUSINESS CENTER BAJKAL", a preto žalovaný ani nevstúpil do právneho vzťahu so žalobcom. Vzhľadom na uvedené žalovaný tvrdil, že nie je pasívne legitimovaným v uvedenom spore.

3. Po vykonanom dokazovaní dospel súd prvej inštancie k záveru, že medzi žalobcom ako zhotoviteľom a žalovaným ako objednávateľom došlo k uzavretiu platnej zmluvy o dielo v ústnej forme v zmysle Obchodného zákonníka, predmetom ktorej bolo zhotovenie a dodanie projektovej dokumentácie pre realizáciu stavby, a to v časti geotechnika, statika a obvodový plášť. Žalovaný predmet zmluvy riadne splnil a projektovú dokumentáciu v objednanom rozsahu riadne vyhotovil sčasti priamo a sčasti prostredníctvom svojich subdodávateľov, pričom takto zhotovená projektová dokumentácia bola riadne odovzdaná žalovanému, ktorý ju ako generálny dodávateľ projektovej dokumentácie dodal svojmu zmluvnému partnerovi spoločnosti Real Estate AGENCY, s.r.o. ako súčasť kompletnej projektovej dokumentácie.

4. Za účelom rozhodnutia o výške ceny diela súd prvej inštancie považoval za potrebné vykonať znalecké dokazovanie, ktoré nariadil znalcom z odboru "Stavebníctvo". Súd prvej inštancie uložil znalcom úlohu určiť a posúdiť výšku jednotlivých položiek, z ktorých pozostávala faktúra č. 2008645 vyhotovená dňa 10.12.2008 a splatná dňa 24.12.2008, ktorou žalobca vyúčtoval žalovanému cenu diela v celkovej výške 1.797.685,40 Sk, t. j. 59.672,22 Eur. Znalec vo svojom znaleckom posudku skonštatoval oprávnenosť prvých dvoch položiek faktúry č. 2008645 a neoprávnenosť posledných dvoch položiek faktúry č. 2008645, ktoré sa nachádzali mimo znalcom stanoveného intervalu oprávnenej ceny. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o výške ceny prihliadol aj na rozsah a podrobnosť posudzovanej projektovej dokumentácie a z toho dôvodu pri dvoch položkách, pri ktorých bola znalcom konštatovaná ich neoprávnenosť, súd zobral do úvahy hornú hranicu znalcom stanoveného intervalu. Uvedeným postupom súd ustálil výšku ceny diela na sumu 1.785.233,24 Sk, t. j. 59.258,88 Eur pozostávajúcu zo štyroch položiek, a to 372.827,- Sk t. j. 12.375,59 Eur, 1.005.026,40 Sk, t. j. 33.360,76 Eur, 144.704,- Sk, t. j. 4.803,29 Eur (znalcom stanovená horná hranica intervalu 121.600,- Sk bez DPH + DPH 19% v sume 23.104,- Sk) a 262.675,84 Sk, t. j. 8.719,24 Eur (znalcom stanovená horná hranica intervalu 220.736,- Sk bez DPH + DPH 19% v sume 41.939,84 Sk). Okrem nároku na zaplatenie ceny diela v sume 59.258,88 Eur žalobcovi vznikol tiež nárok na zaplatenie úroku z omeškania v zákonnej výške 14,25% ročne od 25.12.2008 do zaplatenia, t. j. odo dňa nasledujúceho po dátume splatnosti predmetnej faktúry č. 2008645. Nakoľko mal žalobca v konaní prevažný úspech, priznal mu súd prvej inštancie trovy konania v súlade s ust. § 142 ods. 2 O. s. p., v zmysle ktorého od 99 %-ného úspechu žalobcu odpočítal 1%-ný úspech žalovaného, v dôsledku čoho súd priznal žalobcovi 98 % vzniknutých trov konania v sume 12.235,92 eura. Právne mu zástupcovi žalobcu súd prvej inštancie nepriznal odmenu za ním uplatňovaný úkon právnej služby predstavujúci podanie protistrane - výzva zo dňa 15.07.2009, nakoľko bol tento úkon právnej služby realizovaný ešte pred začatím konania na súde a nepovažoval ho preto za účelne vynaložené trovy súdneho konania.

5. Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací, na odvolanie žalovaného, napadnutým rozsudkom zo dňa 31. mája 2017, č. k. 3Cob/365/2016-465, rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania potvrdil s tým, že žalobcovi priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania.

6. Odvolací súd sa po preskúmaní rozhodnutia súdu prvej inštancie s týmto ako vecne správnym v zmysle ust. § 387 ods. 1 C. s. p. v celom rozsahu stotožnil a skonštatoval, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie náležite odôvodnil. Vzhľadom na uvedené odvolací súd nepovažoval za potrebné opakovať závery súdu prvej inštancie, a preto v podrobnostiach odkázal na jeho odôvodnenie. Inými slovami odvolací súd sa obmedzil len na konštatovanie správnosti dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 2 C. s. p. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd uviedol, že žalovaný v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali správnosť či

zákonnosť záverov súdu prvej inštancie. K žalovaným namietanej absencii projektovej dokumentácie v súdnom spise odvolací súd poznamenal, že táto tvorila prílohu znaleckého posudku, ku ktorému sa žalovaný vyjadril a jej absenciu nenamietal, preto odvolací súd na uvedenú námietku neprihliadol. V závere odvolací súd skonštatoval, že v priebehu konania došlo k preukázaniu existencie zmluvného vzťahu, nakoľko sa jednalo o zmluvu, ktorá nebola uzavretá v písomnej forme a nebolo potrebné preukazovať dátum jej uzatvorenia. Existencia a dôvodnosť nároku žalobcu v priznanej výške titulom ceny diela bola preukázaná tak listinnými dôkazmi, znaleckým posudkom ako i svedeckými výpoveďami. Čo sa týka dôvodov odvolania proti výroku o náhrade trov konania, tieto považoval odvolací súd za nejasné a nevzhliadol pochybnosti súdu prvej inštancie pri priznaní náhrady trov právneho zastúpenia v prospech žalobcu.

7. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej aj ako „dovolateľ“) dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodnil ust. § 420 písm. f/ C. s. p., podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo, ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolateľ vyjadril nesúhlas so závermi a odôvodnením rozhodnutia odvolacieho súdu ako aj súdu prvej inštancie. Podľa názoru dovolateľa rozhodnutie odvolacieho súdu a rovnako aj rozhodnutie súdu prvej inštancie neobsahujú zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie sporu. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje dovolateľ za neodôvodnené, ničím nepodložené, vychádzajúce z minimálneho množstva podkladov a dôkazov, pričom nekriticky kladne a bez skúmania ostatných podkladov vychádza zo skutočností tvrdných inými osobami ako žalovaným, a zároveň nereaguje na žiadne skutočnosti tvrdené žalovaným a dôkazy ním predložené. Podľa tvrdenia dovolateľa a s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.11.2010, sp. zn. 1MCdo/4/2009, rozhodnutie súdu prvej inštancie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Za nedostatočne odôvodnené a zmätočné považuje dovolateľ aj rozhodnutie odvolacieho súdu.

8. Dovolateľ opätovne zdôraznil, že súčasťou súdneho spisu vedeného v tomto konaní nie je projektová dokumentácia, zaplatacia ceny ktorej sa žalobca od žalovaného domáha. Bez ohľadu na záver súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu, že predmetná projektová dokumentácia tvorila súčasť znaleckého posudku, dovolateľ trvá na tom, že mu nebola poskytnutá a nenachádza sa v súdnom spise, nakoľko súd prvej inštancie neuviedol presne, teda pod akým číslom listu súdneho spisu sa táto projektová dokumentácia nachádza. Nakoľko sa projektová dokumentácia v spise nenachádza, takýmto postupom došlo podľa dovolateľa k znemožneniu toho, aby uskutočňoval jemu patriace práva na spravodlivý súdny proces. Dovolateľ zastáva názor, že bolo povinnosťou a úlohou žalobcu predložiť zákonným a predpísaným spôsobom všetky dôkazy a podklady na podporu svojich tvrdení, pričom súd ich mal zákonným a predpísaným spôsobom vykonať, posúdiť a postúpiť žalovanému.

9. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie v priebehu konania nezodpovedal relevantné otázky (čo predchádzalo uzavretiu zmluvy o dielo, kto a kedy urobil jej návrh, kto a kedy prijal návrh tejto zmluvy, kedy presne došlo k jej uzavretiu, čo bolo predmetom zmluvy, atď.) nie je podľa dovolateľa zrejmé, ako dospel súd prvej inštancie a rovnako tak aj odvolací súd k záveru, o preukázanom uzavretí platnej zmluvy o dielo medzi žalobcom a žalovaným. Dovolateľ aj naďalej trvá na tom, že žiadna žiadosť, objednávka ani návrh zmluvy na zhotovenie projektovej dokumentácie zo strany žalovaného daná nebola. Svedkovia, ktorí v konaní vypovedali podľa dovolateľa, neuviedli nič také, z čoho by bolo možné bez akýchkoľvek pochybností vyvodzovať, že žalovaný si u žalobcu v súvislosti s výstavbou administratívnej budovy „BUSINESS CENTER BAJKAL“ čokoľvek za cenu porovnateľnú s cenou predmetu konania objednal.

10. Dovolateľ sa domnieva, že žalobca ako spoločnosť s najlepšou cenovou ponukou potom, čo sa projekt nerealizoval, požadoval úhradu sumy uplatňovanej v tomto konaní najprv od investora, a keď nebol úspešný, obrátil sa na žalovaného. Tomuto potom zodpovedá i to, ako žalobca pristupoval k svojmu nároku uplatňovanému v tomto konaní a ako tento (ne)určoval a (ne)popisoval. Okrem iného dovolateľ namietal aj výšku sumy požadovanej žalobcom. V rámci svojho dovolania žalovaný upriamil pozornosť aj na to, že žalobca faktúru, ktorej úhrady sa žalobca v tomto konaní domáha, vystavil a doručil spoločnosti Real Estate AGENCY, s.r.o., čo bolo potvrdené tak výpoveďou svedka ako aj listom adresovaným dňa 03.08.2009 spoločnosti Real Estate AGENCY, s.r.o. v ktorom sa uvádza, že žalobca poslal prvotne faktúru spoločnosti Real Estate AGENCY, s.r.o., neskôr žalobca postúpil pohľadávku na

vymáhanie od žalovaného, a to právnou cestou.

11. Opätovne žalovaný v dovolaní namietol, že medzi žalovaným a spoločnosťou Real Estate AGENCY, s.r.o. existoval zmluvný vzťah založený zmluvou o dielo zo dňa 24.08.2006. Na základe tejto zmluvy si spoločnosť Real Estate AGENCY, s.r.o. u žalovaného objednala kompletne projektové výkony, kompletnú inžiniersku činnosť a autorský dozor pre akciu "Business Center Bajkal" (Rekonštrukcia objektu Bajkal), ktoré žalovaný dodal v priebehu roka 2006. Z obsahu spisu nie je zrejmé, prečo by si potom v prvej polovici roku 2008 žalovaný objednával práce od žalobcu.

12. V závere dovolateľ upozornil, že rozsudok súdu prvej inštancie je podľa neho postihnutý okrem iného vadou nepreskúmateľnosti, a to z dôvodu nedostatočného odôvodnenia, pričom súd prvej inštancie sa v doterajšom konaní ako ani vo svojom rozhodnutí vôbec nevysporiadal s jeho námietkami.

13. Medzi odvolacími námietkami žalovaný napadol aj výrok o priznaní náhrady trov konania v prospech žalobcu, ktorý súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil a nebol podľa dovolateľa v rozhodnutí súdu prvej inštancie riadne odôvodnený. Dovolateľ má za to, že odvolací súd sa s touto jeho námietkou nevysporiadal, a preto to namieta opäť.

14. V rámci odôvodnenia dovolania žalovaný poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu SR, a to konkrétne na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 6. decembra 2011, sp. zn. 5Cdo/204/2011, uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 27. februára 2013, sp. zn. 5Cdo/176/2012, uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 11. júla 2012, sp. zn. 5Cdo/61/2012, uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 24. júna 2013, sp. zn. 2Obdo/34/2013, uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 31. októbra 2013, sp. zn. 2Cdo/343/2013, uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 27. októbra 2014, sp. zn. 7Cdo/203/2014, uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 17. marca 2016, sp. zn. 4Cdo/855/2015. Vzhľadom na všetky námietky a súvislosti uvedené dovolateľom tento navrhol, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spolu s rozhodnutím súdu prvej inštancie zrušil.

15. K dovolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu, ktorý sa stotožnil s rozhodnutím odvolacieho súdu ako aj súdu prvej inštancie, ktoré považuje za správne, riadne odôvodnené, presné a vychádzajúce zo správnych skutkových ako aj právnych záverov. Žalobca zdôraznil, že žalovaný v dovolaní neuvádza žiadne nové skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie a odvolací súd už nevysporiadali. Argumentáciu žalovaného obsiahnutú v dovolaní považuje žalobca po skutkovej a právnej stránke bez právneho základu. Podľa názoru žalobcu súd prvej inštancie vykonal všetky žalovaným navrhované dôkazy a riadne sa s nimi vysporiadal. Žalobca skonštatoval, že medzi vykonanými dôkazmi a závermi súdu prvej inštancie neexistuje ani žiadny vnútorný rozpor. Tvrdenie žalovaného, že sa projektová dokumentácia v spise nenachádza, žalobca odmieta a je pripravený túto v prípade potreby predložiť súdu v celosti. V priebehu konania na prvej inštancii nebola ani raz tak zo strany súdu, dokonca ani zo strany dovolateľa vznesená pochybnosť, čo je obsahom predmetnej projektovej dokumentácie. Žalobca je toho názoru, že projektová dokumentácia tvorila prílohu znaleckého posudku, a to vo forme CD nosiča informácií.

16. K žalovaným tvrdenému časovému nesúladu medzi jeho spolupracou s investorom, ktorá mala prebiehať už od roku 2006 a obdobím vzájomnej spolupráce so žalobcom z roku 2008 žalobca uviedol, že jeho spoločnosť spolupracovala s dovolateľom na zabezpečení fázy spracovania realizačnej projektovej dokumentácie, čo prebiehalo až v roku 2008. Na doplnenie žalobca uviedol, že uzavretie zmluvy o dielo v ústnej forme sa uskutočnilo medzi štatutárnymi zástupcami spoločnosti žalobcu a žalovaného v čase, keby bol medzi nimi priateľský vzťah. Z uvedeného dôvodu písomná forma zmluvy, resp. postup spolupráce založený na objednávke a jej následnom potvrdení nebol v tom čase potrebný. V čase spracovania projektovej dokumentácie žalobcom pre dovolateľa nebol generálny dodávateľ stavebných prác investorom vybraný. Práve pre súťaž na výber dodávateľa stavebných prác sa projektová dokumentácia spracúvala. Ako vyplynulo zo svedeckej výpovede, spoločnosti na dodávku stavebných prác oslovoval investor až na podklade projektovej dokumentácie dodanej dovolateľom, pričom sa malo jednať o tri až štyri spoločnosti, medzi ktorými bola aj spoločnosť žalobcu.

17. K spochybneniu výšky sumy na fa. č. 0512008 od spoločnosti STADING, spol. s r.o. žalovaným, žalobca považoval za potrebné ozrejmiť, že suma 844.560,- Sk na objednávke je sumou bez DPH a suma 1.005.026,40 Sk vo faktúre je sumou s DPH. Vzhľadom na uvedené žalobca nevidí existenciu žiadneho rozporu.

18. Podľa názoru žalobcu rozhodnutie súdu prvej inštancie ani rozhodnutie odvolacieho súdu netrpí žiadnou žalovaným vytýkanou vadou, súdy sa vo svojich rozhodnutiach vysporiadali so všetkými pre

vec relevantnými argumentmi a obidve rozhodnutia sú dostatočne presvedčivé a vecne logicky usporiadané.

19. V súvislosti s námietkou dovolateľa ohľadom priznanej náhrady trov konania žalobca zdôraznil, že z dovolania nie je zrejmé, ktorý z úkonov uskutočnených žalobcom považuje žalovaný za nevykonaný účelne a nemala by byť za neho žalobcovi priznaná náhrada. Žalobca má za to, že všetky úkony právnej služby náležite zdôvodnil, preukázal a súd ich posúdil a rozhodol o nich.

20. V závere na doplnenie žalobca uviedol, že žalovaný v súčasnosti svojím konaním marí prebiehajúce exekučné konanie, nakoľko nie je súčinný, nereaguje na výzvy exekútora na podanie vyhlásenia o majetkových pomeroch a podal aj návrh na zastavenie exekúcie s poukazom na podané dovolanie.

21. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (ďalej aj ako „dovolací súd“) [ust. § 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas žalovaný v súlade s ust. § 429 ods. 2 písm. a/ C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (ust. § 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (ust. § 447 písm. c/ C. s. p.).

22. Podľa ust. § 419 C. s. p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

23. Podľa ust. § 420 C. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

24. Podľa ust. § 431 ods. 1, 2 C. s. p., dovolanie prípustné podľa ust. § 420 C. s. p. možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

25. Zo samej podstaty dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku vyplýva, že právnu úpravu, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých možno na podklade dovolania výnimočne prelomiť záväznosť a nezmeniteľnosť rozhodnutia súdu predstavujúceho už res iudicata, nemožno interpretovať rozširujúco. Narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (meritórnym rozhodnutím), musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti - to platí o všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch.

26. Vo vzťahu k prípustnosti dovolania v rozhodovanom spore dovolací súd v prvom rade poukazuje na skutočnosť, ako má dovolateľ svoje dovolanie odôvodniť.

27. Podľa ust. § 431 ods. 1 C. s. p., dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (ods. 2).

28. Dovolanie v Civilnom sporovom poriadku prešlo zásadnou koncepčnou zmenou. Je koncipované, ako mimoriadny opravný prostriedok sporovej strany. Na základe teoretických úvah, doterajších skúseností súdnej praxe a na základe rozhodovacej činnosti Európskeho súdu pre ľudské práva sa určili dve základné úlohy, ktoré má dovolanie plniť: a/ Náprava najzávažnejších procesných pochybení, t. j. zmätočných rozhodnutí. Zákon nerezignuje na požiadavku individuálnej spravodlivosti, dovolanie však pripúšťa len v prípade závažných procesných pochybení.

b/ Riešenie otázok zásadného právneho významu a zjednocovanie judikatúry. Dlhodobou je riešenie otázok zásadného právneho významu a zjednocovanie judikatúry vnímané ako podstatný prvok napĺňania princípu právnej istoty. Naplnením tejto úlohy plní dovolanie aj celospoločenskú úlohu (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. C. H. Beck: Praha, 2016, s. 1346).

29. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (ust. § 440 C. s. p.). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj ust. § 428 C. s. p.). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa ust. § 447 písm. f/ C. s. p., je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho

vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (ust. § 420 C. s. p. v spojení s ust. § 431 ods. 1 C. s. p.). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

30. Dovolateľ prípustnosť svojho dovolania vyvodzuje z ust. § 420 písm. f/ C. s. p., podľa ktorého je dovolanie prípustné (proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí), ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú túto procesnú vadu, sú: a) zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b) nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby (procesnou aktivitou) uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia.

31. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky.

32. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

33. Pod pojmom „procesný postup“ sa rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a măriaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R129/1999). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnu rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku.

34. Pokiaľ „postupom súdu“ nie je rozhodnutie súdu - finálny (meritórny) produkt prejednávania veci v civilnom sporovom konaní, potom už „postupom súdu“ nemôže byť ani časť rozhodnutia (jeho odôvodnenie), úlohou ktorej je vysvetliť dôvody, so zreteľom na ktoré súd rozhodol.

35. Z obsahu dovolania je zrejmé, že dovolateľ za vadu konania, ktorou mu súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že podľa neho došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces podľa ust. § 420 písm. f/ C. s. p., považuje to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie a ani rozhodnutie odvolacieho súdu neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu prvej inštancie a pre rozhodnutie odvolacieho súdu. Rozhodnutie súdu prvej inštancie spolu s napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu považuje dovolateľ za zmätočné, nepreskúmateľné, neodôvodnené, ničím nepodložené, vychádzajúce z minimálneho množstva podkladov a dôkazov, zo skutočností tvrdených inými osobami ako žalovaným a nereaguje na žiadne skutočnosti tvrdené žalovaným a dôkazy ním predložené.

36. K námietke dovolateľa o nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie, dovolací súd uvádza, že právo účastníka na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces a práva na súdnu ochranu podľa čl. 6 ods.1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej dohovor) a čl. 46 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky (napr. II ÚS 383/06).

37. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu.

38. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05, II ÚS 76/07, obdobne Kraska c. Švajčiarsko zo dňa 29. apríla 1993, séria A. č.254-B, s.49, § 30).

39. Štruktúra práva na odôvodnenie je rámcovo upravená v ust. § 220 ods. 2 C. s. p. v spojení s ust. § 234 ods. 2 C. s. p., podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké

skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

40. Odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. Účelom odôvodnenia súdneho rozhodnutia je predovšetkým doložiť správnosť rozhodnutia súdov, pričom odôvodnenie je zároveň aj prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutia a nástrojom ochrany pred svojvôľou súdnej moci. Odôvodnenie rozsudku by malo sporovým stranám dovoliť posúdiť, ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné právne predpisy a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodovaní vo veci samej.

41. Ust. § 220 ods. 2 C. s. p. sa uplatňuje aj v odvolacom konaní (ust. § 378 C. s. p.). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní však nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05). Avšak aj odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu musí sporové strany jednoznačne presvedčiť o správnosti záverov súdu a rovnako v prípade kontroly správnosti rozhodnutia musí odôvodnenie rozsudku slúžiť na objasnenie dôvodov konkrétneho rozhodnutia súdu.

42. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a nie sú prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktoré by popreli zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces.

43. K rozsiahlej argumentácii žalovaného dovolací súd uvádza, že sa jedná v podstatnej miere o opakujúce sa námietky, na ktoré žalovaný poukazoval už v konaní pred súdom prvej inštancie a rovnako aj v podanom odvolaní.

44. Dovolací súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že na námietku žalovaného o absencii projektovej dokumentácie v súdnom spise odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie v odôvodnení rozsudku uviedol, že projektová dokumentácia tvorí prílohu znaleckého posudku a tento sa nachádza v súdnom spise (čl. 191-256a). Na strane 25 znaleckého posudku (čl. 215 spisu) sa nachádza zoznam príloh, pričom prílohu č. 8 tvorí posudzovaná projektová dokumentácia sa nachádza príloha č. 8 v elektronickej forme na CD nosiči, konkrétne na čl. 256a spisu. Na základe uvedeného dovolací súd považuje námietku dovolateľa za irelevantnú.

45. Súd prvej inštancie dospel k záveru o uzavretí platnej zmluvy o dielo v ústnej forme medzi žalobcom a žalovaným, ktorej predmetom bolo vyhotovenie projektovej dokumentácie, a to na základe svedeckých výpovedí a listinných dôkazov, pričom pozornosť upriamil pozornosť na list spoločnosti Real Estate AGENCY, s.r.o. zo dňa 27.04.2011, ktorým uvedená spoločnosť potvrdila, že súčasťou projektovej dokumentácie dodanej a fakturovanej žalovaným bola aj projektová dokumentácia spracovaná žalobcom a jeho subdodávateľmi. Hlavná koordinátorka projektu v konaní potvrdila, že od žalovaného obdržala informácie o spracovateľoch projektu v jednotlivých profesiách, medzi ktorými sa nachádzal aj žalobca a jeho subdodávateľia. Súd prvej inštancie nezistil v priebehu konania existenciu žiadneho rozumného dôvodu, pre ktorý by žalobca pre svoje potreby vyhotovoval časť realizačnej projektovej dokumentácie a túto následne dodal žalovanému, aby ju žalovaný mohol ako súčasť kompletnej projektovej dokumentácie dodať svojmu zmluvnému partnerovi - investorovi stavby ako predmet svojho zmluvného plnenia. Odvolací súd sa s týmto záverom súdu prvej inštancie stotožnil a doplnil, že v tejto súvislosti vznikol žalobcovi nárok na zaplatenie ceny diela (projektovej dokumentácie) a prislúchajúceho príslušenstva. Dovolací súd uvedené závery nepovažuje za neodôvodnené, resp. že nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní.

46. Vzhľadom na skutočnosť, že súčasťou projektovej dokumentácie dodanej a fakturovanej žalovaným bola aj projektová dokumentácia spracovaná žalobcom a jeho subdodávateľmi, tak z uvedeného vyplýva, že žalobca projektovú dokumentáciu zhotovil v prospech žalovaného, ktorý ju následne dodal a fakturoval investorovi, avšak nebola mu uhradená cena za jej zhotovenie. K námietke žalovaného, či

zhotovenie projektovej dokumentácie predstavovalo splnenie povinnosti žalobcu v postavení dodávateľa zodpovedať tomu, čo bolo objednané, dovolací súd uvádza, že ak by tomu tak nebolo, žalovaný by predmetnú projektovú dokumentáciu neodovzdal investorovi. S prihliadnutím na ústnu formu zmluvy o dielo a okolnosti vzniknutej situácie, dovolací súd zastáva názor, že súd prvej inštancie a odvolací súd svoje závery odôvodnili riadne.

47. Postup súdu prvej inštancie ohľadom zisťovania reálnej ceny za zhotovenie projektovej dokumentácie formou vyhotovenia znaleckého posudku, s ktorým sa stotožnil aj odvolací súd, posúdil dovolací súd ako správny. Závery znaleckého dokazovania súd prvej inštancie zobral do úvahy a posúdil výšku jednotlivých položiek, z ktorých pozostávala faktúra č. 2008645 vyhotovená dňa 10.12.2008 a splatná dňa 24.12.2008, ktorou žalobca vyúčtoval žalovanému cenu diela v celkovej výške 1.797.685,40 Sk, t. j. 59.672,22 Eur. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie rozhodol o zamietnutí žaloby v časti 413,34 Eur s príslušenstvom. Dovolací súd ani v tejto súvislosti nezistil, že by napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie nebolo náležité odôvodnené.

48. Dovolací súd k námietke dovolateľa, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, nakoľko sa v spise nenachádza projektová dokumentácia, absencia nevyhnutných bližších obsahových a pojmových znakov zmluvy o dielo a okolnosti súvisiace s jej uzavretím ako aj zaslanie predmetnej faktúry žalobcom najprv investorovi a až následne žalovanému, uvádza, že už podľa predchádzajúcej právnej úpravy nebolo dôvodom znemožňujúcim realizáciu procesných oprávnení strany sporu (a zakladajúcim prípustnosť dovolania), nedostatočné zistenie rozhodujúcich skutkových okolností, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu (R37/1993, R125/1999, R42/1993). Najvyšší súd Slovenskej republiky aj v rozhodnutí uverejnenom v Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov Slovenskej republiky pod č. 125/1999, dospel k záveru, že ak súd v priebehu konania nevykoná všetky navrhované dôkazy alebo vykonal iné dôkazy na zistenie skutočného stavu, dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podľa ust. § 237 písm. f/ O. s. p. nie je prípustné, lebo to nemožno považovať za odňatie možnosti konať pred súdom. Nová právna úprava na podstate uvedeného nič nezmenila.

49. Podľa ust. § 185 ods. 1 C. s. p. súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo (ust. § 191 ods. 1 C. s. p.). Z obsahu spisu je zrejmé, že súd prvej inštancie sa vysporiadal so všetkými pre rozhodnutie v merite veci podstatnými otázkami a odvolací súd sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie ako vecne správnym stotožnil a v jeho podrobnostiach odkázal na jeho odôvodnenie. Dovolací súd oboznámením sa s dovolacím dôvodom dospel k záveru, že procesným postupom odvolacieho súdu ani súdu prvej inštancie nedošlo v konaní k vade, ktorá by znemožnila žalovanému realizovať jeho práva, tzn. nedošlo na strane žalovaného k porušeniu práva na spravodlivý proces.

50. Dovolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu zistil, že nedošlo k procesnej vade konania v zmysle ust. § 420 písm. f/ C. s. p. Dovolací súd dospel k záveru, že rozsudok odvolacieho súdu spĺňa kritéria pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle ust. § 220 ods. 2 C. s. p., tak z formálneho, ako aj obsahového hľadiska, a preto ho nemožno považovať za nepreskúmateľné, neodôvodnené, či zjavne arbitrárne (svojvoľný). Odôvodnenie rozsudku zodpovedá základnej (formálnej) štruktúre odôvodnenia, jednotlivé časti odôvodnenia a ich obsahová (materiálna) náplň zakladá v súhrne jeho zrozumiteľnosť i všeobecnú interpretačnú presvedčivosť. Odvolací súd jasne a dostatočne vysvetlil právne dôvody, pre ktoré rozhodnutie súdu prvého stupňa, ohľadom existencie nároku žalobcu na úhradu ceny za projektovú dokumentáciu na základe ústnej zmluvy o dielo, potvrdil. Za porušenie základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv žalobcu.

51. Z týchto dôvodov dospel najvyšší súd k záveru, že dovolanie žalovaného nie je podľa ust. § 420 písm. f/ C. s. p. procesne prípustné, a preto jeho dovolanie odmietol podľa ust. § 447 písm. c/ C. s. p.

52. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (ust. § 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie (ust. § 262 ods. 2 C. s. p.).

53. Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.